

Oldu Gözlerin

– ADEM EFİLOĞLU · 13 Şubat 2017

Öyle derin bakarak, vuruyorsun kalbimden,
Ruhumda ırmak ırmak, izim oldu gözlerin.
Merhamet kollarınla, sarıyorsun kalbimden,
İnkişaf eder gibi, çizim oldu gözlerin.

Can olur tebessümü, kanlarıma karışır,
Şefkat olur derdime, vefasıyla yarışır,
Dünyanın zalimiyle, adaletle vuruşur,
Dirsekler çürüttüğüm, tezim oldu gözlerin.

İçinde kaybolmakta, gördüğümüz ne varsa,
Tek kelime edemem, eğer bir şey sorarsa,
Gün gelir ellerimiz, sevgi ile sararsa,
İçimde derinlerde, sızım oldu gözlerin.

Bazen elemle dolar, bakışını kaçırır,
Saçlarının ardından, gözyaşını uçurur,
Onca acı üstüne, yine sabrı içirir,
Lal olmuş anılara, sözüm oldu gözlerin.

Endamına nur düşer, sanma ki delisindir,
Aslında gizli gizli, sözlerde velisindir,
Nicelerin gönlünün, kıyılmaz gülüsüdür,
Aslına karışınca, yazım oldu gözlerin.

Harflerim münevverdir, yetersiz kelim sana,
Hangi yöne bakarsam, uzletin düşer tana,
Kaybolayım içinde, ihtimal kana kana,
Duasındır alnıma, yazım oldu gözlerin.

Bağrımda yanan sızı, yokluğun tezahürü,
Aşkın narında yansam, neyleyim ki gururu,
Karmakarışık olduk, soru içinde soru,
Esvabın uhdesinde, çözüm oldu gözlerin...

Bir dervif edasıyla, aşka tevekkül ettim,
Bulduğumda ben seni, başka tevekkül ettim,
O kalbine kurduğun, köşke tevekkül ettim,
Mamañih Âdem ile, özüm oldu gözlerin...

Âdem Efiloğlu